

U S T A W A

z dnia 14 lipca 1920 roku

o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego.

Art. 1. Stopę procentową podatku gruntowego, obowiązującego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego, podwyższa się do wysokości 350‰ czystego dochodu katastralnego, poczynając od dn. 1 stycznia 1920 r.

Art. 2. Począwszy od wskazanego w art. 1 terminu, znosi się wymiar i pobór dodatków państwowych do podatku gruntowego podług rozporządzeń cesarskich z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Dz. u. p. № 280) i 16 marca 1917 r. (Dz. u. p. № 124).

Posiadacze gospodarstw rolnych i leśnych, dla których roczny wymiar podatku gruntowego wyniesie wedle niniejszej ustawy mniej niż 20 marek, są wolni od tego podatku, o ile nie są obowiązani do płacenia podatku dochodowego.

Art. 3. Za podstawę do wymiaru należności w myśl § 50 ustawy z dnia 9 lutego 1850 r. (Dz. u. p. № 50) ma być przyjmowana, jako najniższa wartość nieruchomości, podlegającej podatkowi gruntowemu, 45-krotna kwota podatku gruntowego w wysokości, określonej w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 4. Postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 16 marca 1917 r. (Dz. u. p. № 124) o ulgach w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 25 grudnia 1917 r. (Dz. u. p. № 516) pozostają nadal w mocy.

Uchyla się natomiast postanowienia § 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1914 r. (Dz. u. p. № 14) oraz § 4 ustawy z dnia 24 maja 1869 r. (Dz. u. p. № 88) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1880 r. (Dz. u. p. № 34).

Art. 5. Za podstawę do obliczania dodatków autonomicznych do podatku gruntowego służy wysokość podatku gruntowego, określona w art. 1 niniejszej ustawy.

Wysokość obciążenia gruntowego dodatkiem do podatku na rzecz funduszu krajowego nie ulega zmianie.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje przez r. 1920 i 1921.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski